



# תפארת ענין

הענין מענין גמילה  
ענין מס' 383  
שבת סוכות  
שבת תשע"ח

הענין מוקדש לענין  
יוסף בן רבקה ז"ל  
מאיר בן מזל ובכור זנוורי ז"ל  
שלמה מחרט בן מונטזאב ז"ל  
שושנה בת אסתר ז"ל

ע"ש חצדיק חסלוב"ן רבי יגון חורי זצוק"ל, זיע"א  
יוצא לאור ע"י ארגון "ח"י יגון" טל': 03-6182992 פקס: 077-2182992

## מטעמים לשולחן

בראש חודש אלול תשס"ט החליטה משפחת ויסנשטרן, המתגוררת בבנין רב קומות ברחובות, כי בסוכות הקרוב מן הראוי שייבנו להם סוכה משל עצמם. נקעה נפשם בטלטולים הקבועים לסוכות אחרות, ואם כי בסוכה ארעיית עסקינן מכל מקום אותה נפשם בקום של קבע. הפתרון היה לכאורה פשוט: הוספת מרפסת בת עשרים מטרים רבועים, עשויה מתכת ומשטחי עץ. לכאורה אמרנו, משום שראשית צריך היה להוציא רשיון בניה, ולשם הוצאת רשיון, יש להחתיים את השכנים... אם בכל מקום זוהי משוכה שאין עוברים אותה ממיד, על אחת כמה בבנין של כניסה שלו מאוכלסת בשמונה עשרה משפחות! על אחת כמה וכמה, בבנין שלפחות מחציתו מאוכלסת במשפחות שאינן דתיות! ומדוע יסכימו שכנים לבניית מרפסת שחורגת מקו הבנין? אם ימצאו שנים או שלושה נדיבים שיסכימו, מה ייגידו כל השאר?! אפשר שבשול כל השאלות הללו נדחתה הבניה משנה לשנה, עד שבאו מים עד נפש, אך כעת, מאחר שכל בררה אחרת היתה גורעה יותר, אורז הרב ויסנשטרן מתניו, מכין את עצמו לכל אפשרות שלא תבוא, ומתחיל לנקש על הלתות בוז אחר זו. למרבה הפלא, לא נרשמו התנגדויות. עוד חתימה ועוד חתימה, והנה הוא עומד מאחורי דלתו של שכן מבוגר, אדון ו. כאן בא האברך במבוכה. הקשר בינו לבין השכן הסתכם בכל השנים האחרונות ב'שלום-שלום' ותו לא. מי יודע כיצד יגיב השכן, שאינו שומר מצוות, לבקשה? מה גם, שדוקא לו אמורה במרפסת להסתיר מעט הראות. בסופו של דבר התגבר דפק. אדון ו. שפתח את הדלת הפתיע והזמינו פנימה בחפץ לב, בקש ממנו לשבת ולהרגיש בנה, ושמע בשתיקה את הבקשה. "זה עבור מצוה?" "שאל לבסוף? השכן השיב בחיוב ובר ו. נטל את העט וחתם מיד. בזאת הסתיימה המשימה. לבו של הרב ויסנשטרן היה קל עליו והוא התרומם במהירות ממקומו, נכון לצאת. אלא שבדיק או סימן לו אדון ו. לשבת, ובלי גנונים מיותרים פתח: "אתה יודע דייד'ל (כך במקור) אני מקנא בך!". הבעת תמהון השתפכה על פני האברך. קנאה זו-על שום מה? "אתה דתי ששומר את חוקי האלקים", הגיע מיד ההסבר, "אני לא שמרתי בימי חיי על חוקי האלקים. אני גם לא יודע מה הם, וילדי לא הולכים בדרכי. הבן התחנך עם גייה וגר בקצה העולם ואלו בני לא התחננה". אדון ו. עדין לא מאוחר! פסק האברך את פסוקו. "מאוחר! מאוחר! השיב ונענע בראשו בבטול. "אנשים בגיל מבוגר ממך התקרבו לקב"ה וזכו לחיים טובים ומאושרים. אני מוכן לסיע ככל שהדבר ידרש". "נו, נו". הפעם ניכר ההסוס על פניו. ר' דוד ויסנשטרן מעולם לא עסק בקרוב, הוא ידע כי טוב יעשה אם יציע מצוה כלשהי לקיום מעשי, אך לא היה לו מושג באיזו מצוה להתחיל. רגע אחד של הרהור, ומאחר שבאותה תקופה הוא עסק בלימוד עיני קריאת שמע ממסכת ברכות, הוא החליט כי המצוה הראשונה שיקים אדון ו. תהיה קריאת שמע יחד לביתו ושב מיד כשסידור בידו. פתח בעמוד המתאים והמתין לשתוף פעולה. "מה זה?" אדון ו. רכן קדימה, עין בכתוב וסימן שאלה גדול הצטיר על פניו. התברר כי על אף שהוא חי בארץ עשירות שינים-אין לו שום מושג מהו 'שמע ישראל'... אולי הבחין ואולי לא הבחין בתדהמה על פני האברך, מכל מקום הוא פתח וספר בקצרה את ההסטוריה שלו, את לגלגלי המשפחה מאירופה עד לבלוגריה, שבה חיו בנתק מוחלט, ללא שמע של מושג יהודי. "הסברתי ולי שיש לכסות בעזרת היד הימנית את העיניים, לומר את המלים ולחשוב על הקב"ה, מספר האברך, "האמת היא שהוא לא יכול לכסות את העיניים משום שפשוט לא ידע את הפסוק בעל פה!... הבנתי שלא מתאים כעת לנסות ללמד אותו את כונת קריאת שמע המבוארות בשולחן ערוך, הסתפקתי רק באמירה שעליו לחשוב בשעת האמירה: אני אוהב את השם וממילא השם אוהב אותי". הוא בקש שאומר איתו קריאת שמע יחדיו, אך סרבתי. הסברתי לו שאני רוצה לאפשר לו להתיחד עם אלקים לבד לבד. חבל שהנוכחות שלי בחדר תהרס את האידיליה הנפלאה הזו! "לפני שיצאתי מביתו הודיע לי שכאשר יסיים ישיב לי את הסדור. אמרתי לו שיש לי בבית עוד סדורים וזה נתון לו במתנה כדי שיוכל להתמיד בקיום המצוה-פעמים בכל יום. הענקתי לו נשיקת עודו, הודתי לו שחתם לי על המרפסת, ויצאתי בעודי מהרהר ב'מצוה גוררת מצוה' שנגלתה בפני. יהודי מנותק חתם על מרפסת סוכה 'לשם מצוה' ומיד זכה לקים מצוות עשה של קריאת שמע לראשונה בחייו! בימים הקרובים היה זמנו הפנוי של הרב ויסטרן מוקדש להתחמת יתר השכנים. ככל שהיה המפגש עם אדון ו. חשוב ומרתק, לא היתה בשענו דקה פנויה להתענינות. מלבד זאת הוא סבר שלא כדאי להלחין את אדון ו. בקיום מצוות נוספות, ויש לתת לזמן לפעול את פעולתו. הסדור, בכל מקרה, נשאר בביתו של אדון ו. נכון לקיום מצוות קריאת שמע פעמיים בכל יום, בתקוה שההתעוררות הפתאומית שאחזה בו לא כתבה. שבועיים חלפו. חמש דקות לפני השעה שש בבקר נשמעות נקישות על דלת ביתה של משפחת ויסנשטרן. האברך מזנק בבהלה, מציץ חפוזות ב'קוקר' ומגלה את אשתו של אדון ו. הדלת נפתחה במהירות "מה קרה? אפשר לעזור במשהו?" "כבר אין במה" היא עונה בקול מורז. "לפני שעות ספורות בעלי מת". מממה? מת??? מתי? איך? " זה קרה באותו לילה שבו הגעת אלינו. אחרי שהלכת הוא הלך לישון, במהלך השנה אבד את ההכרה, ומאז היה מאושפז בבית חולים קפלן.

המשך בעמ' האחרון

## זמני שבת סוכות

צאת שבת		חילוק נרות	
תל אביב	ירושלים	תל אביב	ירושלים
6.54	6.53	5.12	5.11
7.31	7.34	5.59	5.42

פול חמטח: 5.11 | 5.12  
חילוק נרות: 5.42 | 5.59

חפטרנו: "וזיח ביום החזא"

## ההלכה השבועית

### הלכות סוכות

**א.** הנכנס לסוכת חברו, לבקרו ביקור חג, אינו רשאי לברך לישב בסוכה, אלא אם כן אוכל אכילת קבע. אבל אם רק טועם מפת כסנין, ושותה מעט יין, אינו מברך, שספק ברכות להקל.

**ב.** השינה בסוכה חובה בכל שבעת ימי החג, והשינה חמורה יותר מן האכילה, שכפי שביארנו מותר לאכול אכילת עראי חוץ לסוכה. (ש"ע סי' תרל"ט ס"ב) והטעם כמו שאמר רבא (סוכה נו) שאין קבע לשינה, שפעמים שאדם מנמנם מעט, זוהי שנתו. וכן אמרו בירושלמי (פ"ב דסוכה סוף ה"ה) אין עראי לשינה, שכן אדם ישן קימעה ודיו. ואף מי שסוכתו קטנה ואינו יכול לישון בפישוט גופו ורגליו, אינו נקרא מצטער שפטור מן הסוכה, אלא חייב לישון בסוכה בכפיפת גופו ורגליו. (תרומת הדשן סי' צב והביאו הרמ"א בהגה סי' תרס"ג) וכשהסוכה מיוחדת לבעל הבית טוב שיישן עם אשתו בסוכה, כמו שכתוב בסוכות תשבו, תשבו כעין תדורו, מה דירה איש ואישתו, אף סוכה איש ואשתו, אבל אין זה מעכב המצוה. ובליל טבילה או בליל עונה מותר לישון חוץ לסוכה, אם אין לו מקום צנוע בסוכה.

(חזון עובדיה)



## סיפור השבוע

וסיחורר קליל, דמוי ורטיגו (סחרור בשחקים) נגע בו. כל השבת הוא שתק כמו דג. כשהם נכנסו למחנה המוות שטוטקוף, האחרון בסידרת הביקורים, חש גידי כץ, מין בעירה פנימית לא מוסברת, אי-שקט הדרוך את מנוחתו. כאשר הרב שאול דרור תקע בשופר בשער המחנה הוא נטש את הקבוצה והחל לנוע במהירות בין הסככות האפורות והמתישות. ריח גופרית עצוב ריפף בחלל. רגליו סחבו אותו לכוון מקלחות הגאז. הוא הציץ פנימה וגופו החל לרעד. הוא יצא החוצה, הביט בקרמטוריום הנורא, והרגיש לפתע דחף עז לרקוד... כן לרקוד... בתוך כיסו היה מונח ספר תהילים קטן שהעניק לו הרב הצבאי, הוא אחז אותו בין כפות ידיו והחל לקפוץ... מניף רגליים, נוחת, מכופף גופו... היתה חסרה רק להקת כליוזמרים שתלווה אותו... גידי כץ השתקן הסידרת, החל ליזמזם מזמור יהודי שלמד, תתפלאו, דווקא בתנועת הצופים, "שישו ושמחו בשמחת תורה... ותנו כבוד לתורה". כנראה שדעתי נטרפה עליי" חשב. "אני רוקד עם ספר תהילים, מזמזם מזמור יהודי מול המרחצאות והמשרפות שמי שנכנס אליהן חי, יוצא פגר. מזל שלא רואים אותי..." גידי חש לפתע דחף עצום להרים פלאפון לאמא. "אמא, אני נמצא כרגע במחנה שטוטקוף, אל תשאלי למה ואיך, אבל רקדתי מול מרחצאות הגאז עם ספר תהילים..." אהובה כץ שתקה דקה ארוכה ואמרה "טלפן לסבתא, ספר לה איפה אתה נמצא..." "סבתא ברוריה, אנחנו אף פעם לא דיברנו על השואה, אבל אני רוצה לספר לך דבר לא יאומן שקורה לי. אני נמצא עכשיו במחנה שטוטקוף אחוז בידי ספר תהילים קטן ושר ורוקד... כמו יהודי מן השטייטל... אני מרגיש שאני ממש את המתים..." "גדעון נכדי היקר... אני ניצולת מחנה שטוטקוף. עברו עלי שם ארבע שנות גיהנום. שם איבדתי את אבא שלי ושתי אחיותי. האם אתה נימצא ליד הקרמטוריום? כן סבתא. אחרי שתיקה מהוססת אמרה סבתא ברוריה "גדעון, אתה מספר לי שאתה שר ורוקד ולא מבין למה? אז אספר לך... הייתי ילדה בת שמונה כשהחיות הנאציות גררו את אבא ועמו עוד תשעה יהודים, כדי שיוציאו גופות מתאי הגאזים ולהכניסן לקרמטוריום... הצעתי מבין חרכי הסככה הסמוכה, שמספרה 121... "כן סבתא, אני רואה את הסככה." אבא וחבריו, יהודים מזוקנים, צנומים, שלדי אדם, עם כובעי מצחיה על ראשם, סחבו גופות והוכו נמרצות בשוטים. כך שעות ארוכות, עד שהשמש שקעה. מיד כשיצאו הכוכבים, ובעת שהשומרים הנאצים נעמדו בסמוך לעשן... קרא אבא בקול רם: "יהודים, שמחת תורה היום. עלינו לרקוד עם התורה הקדושה". אבא שלף מכיסו דף מספר תהילים, וכולם פרצו במעגל סוער בניגון אידישאי "שישו ושמחו בשמחת תורה". "היהודים הצנומים הללו, עלובי החיים, נדמו לי אז כמלאכי עליון. רוקדים ומזמרים מול מלאך המוות. אבל זה נגמר רע, גידי. הנאצים ירו בהם והם הוכנסו כמו כולם למשרפות וזו היתה הפעם האחרונה שראיתי את אבא שלי... והוא שמח והוא רקד... ואתה יודע גידי, אתה קרוי על שמו... גדעון. אתה כנראה רקדת בדיוק באותה פיסת אדמה שסבא רבא שלך עליו השלום רקד. אתה נכדי החביב ממשיך לרקוד את הריקוד של סבא". סבתא ברוריה מחתה דמעותיה מעבר לקו, וגידי כץ הטייס השתקן והקשוו עצם את עיניו נשען על כותל סמוך ושמע כעין שירת מלאכים מאחורי הפרגוד, את אותו מנין יהודים קדושים בשטוטקוף שרים: "שישו ושמחו בשמחת תורה".

המשך בעמ' האחרון

ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

גידי כץ היה מאותם טייסי קרב שהשתיקה היא כלי הנשק היחודי שלהם. הוא ידע להשתמש בה במין מומחיות ולוליינות כשהיא מלווה במבט עין חד ונוקב, שהעמידו מיד במקום, פולמוסנים מזהירים שהיו מנסים לדובב או לגרור אותו לויכות. השקט שלו היה אומר כל מה שצריך לומר, בלי להוציא מילה אחת. אמן השתיקה. מפקד הטייסת היה משבח אותו כמעט בכל סיטואציה, וסנט בחבריו הטייסים ללמוד ממנו כיצד נעים בשחקים כמו נשר דומם ומסתורי, שעט על מטרות האוייב, מחסלם בהפעלה מדויקת וחוזר הדור ונישא לנמל הבית. "גידי נולד להיות טייס". היה אומר מפקד החיל "אין לי ספק שבעוד 20 שנים, השתקן הזה יתפרש את מקומו כמפקד החיל, בלי פוליטיקה, בלי שתדלנות. השקט שלו יחרוש לו את התלם להנהיג את חיל האוויר..." האמת ניתנת להיאמר שהמחמאות הללו היו עוברות מעל אוזניו של גידי כץ, והן לא עשו עליו רושם כלל וכלל. הוא די סלד מן ההערצה וההילה שסביבו, והעביר את זמנו הפנוי בקריאת ספרי הרפתקאות. שם היה משתדל למצוא דמויות הרואיות להדהות עמו, ואלו היו בדרך כלל דמויות של אישים מורמים מעם שידעו לעשות מהפכות בכוח הכריזמה שלהם. תתפלאו אבל מה שחיפש גדעון כץ -הסנוב כביכול מצהלה, בן להורים אקדמאים - אצל הגיבורים הספרותיים, זו מידת היושר, ההגינות והווייתו. והתכונות הללו לא בדיוק נמצאו שם באותם רומנים וימרניים של הסיפורת העולמית. איכשהו, מאיפה שהוא, זחלה לעברם איזו שחיתות מוסרית, או נסיון שהם נפלו בו. וזה היה מאכזב אותו. כשהרב הפיקודי שאול דרור הודיע לאנשי הטייסת שמתוכננת נסיעה למחנות ההשמדה בפולין, ניצת בגידי כץ יצר סקרנות שנולד כניצוץ, אך החל לבעור בליבו כאור הכבשן. הוא קרא ספרים רבים על השואה, אך מעולם לא נגע מקרוב באותה הסטוריה שרוסת איברים ורוויה בדם יהודים. אמו של גידי, אהובה כץ (לבית ורקד) היתה בת לניצולי שואה. סבתו ברוריה ורקד ניצולת שואה שאיבדה את הוריה בתופת הנוראה ועלתה ארצה כנערה צעירה ויתומה. שתקן בן שתקנים היה גידי כץ. בבית שלו לא דיברו על השואה, וגם סבתא ברוריה, מעולם לא רמזה ואפילו לא רמז דק, על "חוויותיה" כילדה קטנה בתוך הטרוף הנאצי המבעבע. הטייס כץ נרשם ראשון למסע, ובסך הכל יצאו 400 חיילים מחיל-האוויר הישראלי לכוון פולין המדממת שענני השנאה והשכול עדיין מקננים בה, וממטירים מעת לעת גשמים של אנטישמיות הדוקה, בבחינת עשו שונא ליעקב. הוא נצמד לרב הצבאי שאול דרור וגמע ממנו כל מילה בצימאון אדיר. הם חלפו ממחנה למחנה, הביטו בעיניים מבוהלות ששהו בערימות של צמות, נעליים ושעונים, ונחרדו מאומנות הרצח הקר שנחשפה לעיניהם בין גדרות-התיל, הכתלים והצללים במחנות הזוועה. גידי כץ בחן את מחנות ההשמדה גם בעין של טייס. "ניתן היה להציל הרבה יהודים" הרחרר בליבו. "אילו היו המפציצים האמריקאיים והבריטיים מחסלים את מרחצאות הגאז, את הכבשנים ומסילות הברזל... אבל זה גדול עלי להבין כיצד התחוללה הסופה המזוויעה הזו, מבלי שמשוה יכול היה לעצור אותה..." גידי כץ היה צמוד למצלמה קטנה ובה תיעד את המסע. ביום שבת, 400 חיילי חיל האוויר, ללא יוצא מן הכלל ירדו מבית המלון והלכו בטורים ארוכים לכוון בית הכנסת הגדול בוורשה. הוא אחז בידו סידור ועלעל בו, המילים היו זרות לו, הקדיש לא פרט עדיין על מיתרי ליבו. גידי כץ היה מסוגר מתמיד,

לתרומות:  
"חסדי ינון"  
03-6182992

**איך תורמים?**  
מתקשרים ל"חסדי ינון"  
תורמים את שווי המוצר. לחם חלב וגבינה  
המשכחה הנזקקת תקבל קופון לקניית לחם חלב וגבינה בשווי 1 ש"ח בלבד!

אמץ משפחה נזקקת  
תרום "לח"ג" לחם, חלב, גבינה



**לחג**  
לחם • חלב • גבינה  
באקף אחד בלבד!

רוצה לזכות את הרבים בהפצת העלוון?  
בתרומה של 52 ש"ח אתה יכול לזכות אלפי משפחות סדי שבוע לתרומות בכל סיני של בנק הדואר חשבון: 3640582 או באשראי ב 03-6182992



## עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת...!

לבת שלי שתחי' היתה בעיה בכיס המרה, אמרו לה שאין ברירה חיבים לנתח אותה. היא היתה בסכנת חיים ממש בין שמים וארץ. הזמנו לה "פדיון נפש" ליום של הניתוח. ובסיעתא דשמיא, הניתוח עבר בהצלחה, היא התאוששה ממנו ממש מהר ושחררו אותה הביתה. ישתבח שמו!

מב

התקשרתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" עבור בני, שיזכה להגנה ושמירה מפני חברים שליליים ומהשפעות רעות, ושיזכה ליראת שמים אמיתית ואהבת התורה. וב"ה ראיתי ישועות מידידות! תודה לבורא עולם...

יל

כמה טוב השם! עברתי גירושין לא פשוטים, ממש יסורים מאשתי. היתי עצור שבעה חודשים בגלל חובות כספיים. ישבתי בכלא על כלום. אפשר להגיד בגלל תאות ממון... אמי שהיתה אישה בריאה לגמרי עברה ארוע מוחי. עולמי חרב עלי בבת אחת, אבדתי את אשתי ואמי חלתה, לא ראיתי את הילדים קרוב לשנה... יסורים... בצר לי התקשרתי ל"חסדי ינון" ובקשתי שיעשו לי "פדיון נפש"... ובאותו שבוע הכרתי בחורה רווקה, צדיקה, יראת שמים, אנו מתחתנים עוד שבועיים בע"ה, וזה לא הכל. אני אברך, לומד כל היום, ואין לי שקל גם בגלל מה שעברתי. אני מקבל טלפון ממישהו שהציע לנו אולם בחינם, כולל הכל. אנשים שביטלו את התאריך ונתנו לנו את האולם עם הכל כלול... כמה טוב השם! נסי נסים! כמה צריך להודות על מה שנראה לא טוב, שהרי כל מה שהשם עושה הוא לטובה... כמה צריך להודות.... (בעילום שם)

הבן שלי למד קורס מקצועי בצבא קבע, בזכות הקורס הזה קבלו תוספת שכר משמעותית. בסיום הקורס היו צריכים לעבור מבחן לקבלת התעודה והתואר בתחום הנלמד. ואז נמצאו זיופים בחלק מהמבחנים. לאחר דיון הוחלט בפיקוד הבכיר להעניש את כל אנשי הקורס עונש קולקטיבי, לבטל את התואר ולהוריד את המשכורת בכמה אלפי שקלים ולהעמיד לדין את כל הקורס. מי שימצא אשם יחזיר את תוספת המשכורת רטרואקטיבית שלוש שנים אחורה, יודח מצבא קבע, ואפילו זה יכול להגמר בכלא בפועל. המשפט הזה נדחה כבר מספר פעמים ולא הבנו למה, הבן קיבל תאריך חדש למשפט. והנה בסיעתא דשמיא כמה ימים לפני התאריך החדש מצאתי את העלון "תפארת ינון" עם ספורי הישועה על "הפדיון נפש". התקשרתי ל"חסדי ינון" מסרתי את השם שלו ובקשתי שיעשו לו פדיון ביום המשפט. עשו לו את ה"פדיון נפש" ביום חמישי בבקר. מיד אחרי המשפט הבן התקשר להרגיע אותי שהכל הסתדר ב"ה. יש כאלה שנשלחו לכלא, אחרים קבלו קנסות.. והבן שלי קיבל רק נזיפה. בזכות הצדיק ובזכות הפדיון. (בעילום שם)

אבי היה צריך לעשות צנתור, הגעתי ל"חסדי ינון" ובקשתי שיעשו "פדיון נפש" עבורו יום לפני. נאמר לי שלא בטוח שייספיקו לעשות באותו יום. דאגתי, ובכל זאת הזמנתי, מה שלא יהיה הצדקה תעמוד לו. אני סה"כ עושה השתדלות, והיתר כבר לא תלוי בי... למחרת בסיעתא דשמיא נדחה הצנתור. אמרתי לעצמי ש"כל עכבה לטובה", ומרוב טרדות שכחתי לעדכן אותם. בסוף הוא עבר את הצנתור ב"ה. התקשרתי לאחר מכן כדי לעדכן אותם ואז נודע לי שעשו לו את הפדיון באותו בקר ממש. בנתיים הוא כבר השתחרר והכל בסדר ב"ה..

(ה)



## המשך מטעמים לשולחן

במהלך הלילה האחרון הוא נפטר". היא שותקת לרגע. שפתיה כפוצות בנסיין לגבור על הבכי. "באתי לכאן כעת מכיון שאתה היית האדם האחרון ששוחח איתו. עד כמה ששמעתי השיחה שלכם התמקדה בנושא דת, ואני מרגישה שבכך הוא הותיר לי צואה וכי רצונו שאתה תהיה ' הרב של ההלויה'" דחף גדול התעורר ברוב ויטנסטון לברר את תוצאותיה של אותה שיחה ש'התמקדה בענייני דת', והוא שאל: "אולי שמת לב אם אכן קרא בעלך קריאת שמע באותו לילה, לפני שהלך לישון?". הגברת נשא את עיניה: "הוא קרא את קריאת שמע ?! הוא ב-כ-ה את קריאת שמע!!!!" המשקוף היה קר למגע. ר' דוד הניח עליו את ראשו והניח לגלי הצמרמורת לגאות בו. איש, שכל חייו לא זכה לחינוך יהודי, וגדל בבית מנותק לחלוטין מכל סממן דתי, זוכה לומר, ולבכות, את קריאת שמע לפני מותו! מן השמים טובבו שבדיוק באותן דקות שבהן היה בהכרה והיתה לו אפשרות לקיים מצוות, יתעוררו בו הרהורי תשובה אמיתיים וחורטה על חייו, יקבל על עצמו על מלכות שמים! אולי זכות אבות נעלמת היא שעמדה לו?!" "כהרף עין נזכרתי ברבי אלעזר בן דורדיא... ב'יש קונה עולמו בשעה אחת!' קולו של ר' דוד עדין רועד מהתרגשות, משל ברגע זה הוא חווה מחדש את אותם רגעים. "אך האלמנה הטרייה שנצבה בדלת נתקה את חוט מחשבותי ושאלה אם, אכן אסכים להיות 'הרב של ההלויה'". "לא הרבה אנשים היו בבית העלמין של רחובות ברגעים שבהם הונח האיש תחת רגבי האדמה. כרב ההלויה כובדתי לשאת דברים. בחרתי לספר את ארועי הלילה האחרון שבו היה אדון ו. בהכרה ועל האופן שבו נפרד האיש שהם הכירו מן העולם הזה לעולם שכולו טוב. 'יש קונה עולמו בשעה אחת'. אין ספק כי הרצון האמיתי שהיה בו לעשיית מצוה מלוא אותו כעת, ומאות המלאכים שנבראו ממנו מקיפים אותו לנצח". יש אנשים המודדים הצלחה על פי המעשים שנעשו בפועל, כמה שעות למוד נצברו? מה היה הציין במבחן? מהו הסכום נתרם לצדקה? כמה פעמים ארעה התפרצות של כעס? אך בשמים ישנה התייחסות גדולה יותר לעצם המאמץ! על הפסוק "ויחננו באלו"ם" (במדבר לג, יג) אומר המדרש (בראשית רבה מח, יב): "רבי יונה בשם רבי חמא ברבי חנינא, היא מדבר סין היא מדבר אלוש. מאיזו זכות זכו ישראל שנתן להם מן במדבר? בזכותו של אברהם שנאמר 'לושי ועשי עונות' - ישראל זכו למן במדבר 'אלוש' בזכות 'לושי' שאמר אברהם לשרה. הקשה על כך הרב דוד שמואלי: לכאורה במעשה "לושי ועשי עונות" לא היו תוצאות למעשה, שהרי רש"י כתב: "ולחם לא הביא לפי שפרטה שרה נדה שחזר לה ארז כנשים אותו היום ונטמאה העסה!" צא ולמד כמה גדול כוחה של התאמצות, גם אם אין לה תוצאות, שהרי מעצם ההתאמצות של שרה זכו ישראל למן! אדון ו. לא זכה לקרא יותר מקריאת שמע אחת בודדת בכל חייו, אך אין ספק שהרהורי התשובה שלו, המאמץ הגדול והנכונות שלו לקבל על עצמו באמת ובתמים על מלכות שמים, פתחו לפניו שערי שמים. (מתוך האור)

## שז"ת חלכה

מאת הרב"ג שמואל יאיר הי"ו

מתבר ספר "שי לאברהם" ומגילת של "רב ברכות" ו"זכרונות אלוהו"

**שאלה:** האם מותר ללכת לרופא שיניים בחול המועד

**תשובה:** פסק מרן השו"ע (סי' תקלב ס"ג) שכל רפואה מותרת בימי חול המועד. ואף על פי כן טיפולי שיניים הכרוכים בסבל וכאבים, אינו מן הראוי לעשותן במועד כל שאפשר לדחותן בלא שיגרם נזק. וכמו שמצינו לענין צרעת שאין רואים נגעים במועד, שאם יטמאנו הכהן יצטער מזה צער גדול. (משמרת מועד עם' עז). ואם יש לו צער אפילו קטן בשיניו מותר ללכת לרופא שיניים. (שו"ת אגרות משה האו"ח ח"ג סי' עח).

**שאלה:** אם מותר לתקן משקפיים בחול המועד.

**תשובה:** מי שנשברו לו משקפי הראיה בחול המועד, מותר לו לתקנם אפילו על ידי מעשה אומן. (חזו"ע יום טוב עם' קצה) ומשקפי שמש אם מריכבם רק לתענוג אין לתקנם במעשה אומן, ואם מפני שעניו אינם בריאות ויתקלקלו מחמת השמש מותר. (חיכו ממתקים עם' טח).

**שאלה:** האם מותר לדוג דגים בחוה"מ לתענוג

**תשובה:** הדג דגים לתענוג בעלמא ואינו מתכוין לאוכלם, דעת הגר"מ פיינשטיין (בפסקיו שבטוף ספר זכרון שלמה אות יג) שמותר, דקי"ל בסימן תקלו ס"א שמותר לעשות מלאכה לצורך טיול. והוא הדין שמותר מהאי טעמא לערוך טיול לקטיפת פירות, אף שאינו צריך לפירות. אולם דעת הגר"ד שלמה זלמן אורבך והגר"ש ואזנר לאסור. (חוה"מ כהלכתו פ"ז הערה סז). ובספר משמרת מועד (עם' עה) כתב, שמותר לצוד דגים כאשר עיקר כוונתו לשם תענוג. וראוי להחמיר לאכול מהם.

ארגון "חסדי יגון"

עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה חוכח שפועל ישועות

פרטים בקו חישועות:

03-6182992